

'Απ' Όλα

Το Σάββατόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΝΙΚΟΛ. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα έγγραφης εξαμηνίας
Διὰ τὴν Τουρκίαν . . . Γρ. 10
τὸ ἑξωτερικόν . . . Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

* ΓΡΑΦΕΙΑ *

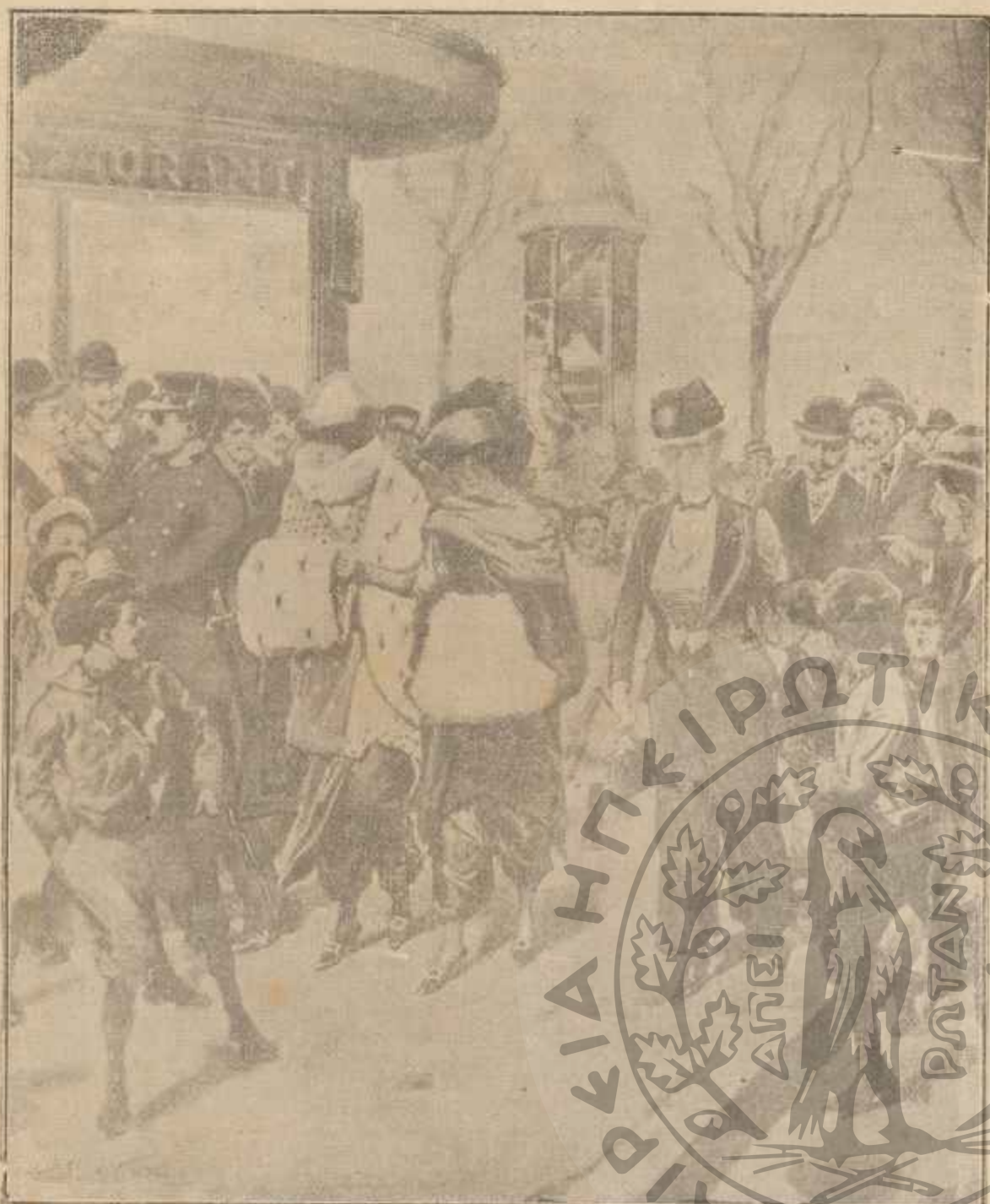
Γαλατᾶ, Περμποτάζαρον, Σααση Χαν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Τὸ φύλλον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὸς ἑπο-
γγραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΟΔΑΣ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ: ΤΙΡΙΓΓ - ΓΑΛΑΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΠΑΡΑΔΥΤΙΚΟΙ

Ἡ αἰωνιότης τοῦ Εὐαγγελίου περικυλίεται ἀναφύει τὸ θαῦμα, τὸ ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἐπέλεξε ἐπὶ παραδύτικῳ, θεραπεύσας αὐτὸν διὰ μόνου τοῦ λόγου καὶ ἐνώπιον τοῦ πυκνῶς συνωστισμένου πλήθους.

Δὲν ἐκλήροτο μετὰ πλέον ἡμεῖς ὡς οἱ τότε παρισταμένοι πρὸ τῶν θαυμάτων τούτων χριστιανοὶ δ' ἐκ πεποιθήσεως δὲν ἐδιαλογίζομεθα πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἀμφισβητοῦντες τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐκφύγειν ἀμαρτίας. Δι' αὐτὴν μᾶς ἐπιτρέπεται ὅπως, ἀφίροντες κατὰ μέρος τὰς θεολογικὰς διεξοδικὰς συζητήσεις, ἐσελθόμεν ἐς ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὁδηγεῖ ἡμᾶς ὁ παραδύτικος τῆς αἰωνιότης περικυλίεται.

Εἰν ὁρίσμενον ἐν βλέμῳ εἰς τὴν περὶ ἡμᾶς κοινωνίαν, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὑπάρχον καὶ σήμερον οἱ παραδύτικοι, οἱ ὁποῖοι, ἀνίστανται νὰ βαδίσωσι, κοίτονται ἐπὶ τῆς στρωμνῆς των, ἐνταυνίως τὴν λατρικὴν βοήθειαν ἀναμένοντες. Ἀλλ' ἐκτός τῶν παραδύτικων τούτων κατὰ τὸ σῶμα, ὑπάρχον καὶ ἕτεροι παραδύτικοι τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα. Τοὺς τοιοῦτους βέβαια δὲν θὰ εὖρωμεν ἐς τὰ νοσοκομεία, οὔτε ἐς τὰς οἰκίας των δαιτυμόντας, ἀλλὰ θὰ διακρίνωμεν καλλίστα, ἂν ἐπισταμένως θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἕνα ἕκαστον, ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν διαθέσεων των, ἀρχόμενοι ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοῦς. Θὰ ἴδωμεν ὅλα τὰ δέοντα συμπτώματα τῆς φοβερᾶς αὐτῆς ἀσθενείας, τὰ ὁποῖα κατακυροῦνται ἐπὶ μόνον τὸν πάσχοντα, ἀλλὰ καὶ συντελοῦν ἐς κακοδαιμονίαν τῆς κοινωνίας ὅλης.

Παράλυτα πνεύματα, ἀνίστανται νὰ δώσωσιν ἐκφοβῶν, εἰτε χάριν τῶν ἀτόμων εἰτε χάριν τῆς ὁλότητος, οὐ μόνον ἀσθενεῖς βλάπτουσιν, ἀλλὰ καὶ προσενοῖσι δυσθεραπεύτους πληγὰς. Ὁμοίως καρδία παραλυτική, ἀδυνατοῦσαι νὰ ἀσθενήσῃ γενναίως καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λειτουργίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ συμβάλλουσιν εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν αὐτοῦ. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ κοινωνία ὑφίσταται ἀρκετὰ ἰσχυρὰς κρίσεις, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τοιαῦτα πνεύματα καὶ καρδίας.

Καὶ εἰς τὸ ἔθνος μας, ἀλλοίμονον, δὲν εἶναι σπάνια πλέον τοιαῦτα φαινόμενα. Πνεύματα, ἐκτροχιασθέντα ἐκ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ καὶ πάσχοντα τὴν δυσθεραπεύτον νόσον των, πολὺς κληροῦσι τὸν κοινωνικὸν ἀέρα ἀπὸ δηλητηριώδεις ἀποτονας, αἵτινες εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνοι, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ κοινωνία μας εἶναι ἡθικῶς ἰσχυρὰ καὶ δύναται ἐπὶ πολὺ ν' ἀνδρῇ.

Ἐν τοῖσις ὑπάρχει πάντοτε καιρὸς. Ἀς εἰμεθα πάντοτε ἐπιφυλακτικοὶ ἀπέναντι τῶν διαθέσεων τούτων, ἂς προσπαθώμεν ν' ἀποφύγωμεν τὴν ὁλεθρίαν ἐπίδρασιν των, ἂς ἐργασθώμεν νὰ θεραπεύσωμεν τοὺς παραδύτικούς ἐκείνους, ἀλλ' ἂν οὗτοι, δυστυχέστεροι τοῦ παραδύτικοῦ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐμμένωσιν ἐπὶ τὴν πλάνην, ἂς τοὺς ἀπομονώσωμεν τελείως, διότι πᾶσα ἄλλη πρὸς αὐτοὺς ἐπιεικὴς διαγωγή θὰ εἶναι ἐγκληματικὸν ἔργον.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ Ὁθωμανικὴ Βουλὴ κατὰ τὴν λήξαντα ἐβδομάδα ἡχοήθη μετ' ἀριθμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ συνεζήτησε περὶ γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Τὸ παραδύτικον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Δεσφίτης βένης ὁμιλήσας διὰ μακρῶν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπήγγειλεν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀνεσκεύασε τοὺς λόγους τοῦ κ. Κοσμίδου καὶ τοῦ Λουτφὶ Φικρῆ, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν, ἣν αἰσθάνεται, φέρων ἐπ' ὅμων τὸ βάρος ἐνὸς θυελλώδους ἔτους, μετ' ὃ ἐζήτησε ψήφον ἐμπιστοσύνης παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἡ ψήφος ἐδόθη, οὐδένα δ' ἐξέπληξε, διότι ἦτο ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴ, ὅπως καὶ οὐδένα θὰ ἐκπλήξῃ ἡ πληροφορία, ὅτι ἐκ τῶν ψηφισμένων βουλευτῶν ὑπάρχον πολλοὶ μὴ ἐπιδοκιμάζοντες καθ' ὅλα τὴν πολιτείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας κατετέθη ἑγγράφος ἡ ἐπερώτησις τοῦ Λουτφὶ Φικρῆ βένης διὰ τὴν ἀνεύ τῆς συγκατάθεσης τῆς Βουλῆς παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Ὁρίσθη ἡμέρα πρὸς συζήτησιν ἡ παρελθούσα Πέμπτη, καθ' ἣν ὅμως τὸ κόμμα τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἀπέριψε τὴν ἐπερώτησιν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Λουτφὶ Φικρῆ καὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων.

Ἡ Ἑλλ. Βουλὴ μετεβλήθη ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς φιλολογικὴν καὶ γλωσσολογικὴν ἀκαδημίαν. Συνεζήτηθη ἡ πρότασις, ἣν ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιστριώτου καὶ τινων ἄλλων ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως δι' ἰδιαίτερον ἄρθρον ἐν τῷ Συντάγματι προστατεύῃ ἡ καθαρεύουσα. Ἡ συζήτησις ἐλαβε ζωηρότατον χαρακτήρα, ἐλαβον δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ ῥήτορες τῆς Βουλῆς, ἡ μὲν ἀναγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁποίων θὰ καταλαμβάνει τὴν στήλην ταύτην. Τέλος, μετὰ πολλὰ ἐπιστάδια καὶ ἀνταγμιῶν, ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτικὴ καὶ ἐψηφίσθησαν δύο ἄρθρα: δι' ἐνὸς τούτων προστατεύεται ἡ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πάσης μεταφράσεως, διὰ δὲ τοῦ ἄλλου ὁρίζεται ἡ καθαρεύουσα ὡς ἐπίσημος γλῶσσα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας «ὀρισμένων κύκλων», προέβλεψε καὶ δικαίως ἀνακούφισιν.

Τὰ λοιπὰ ἐκκρημνιστὴ ζητήματα μετ' ἄλλα σημειωτῶν βαίνουν πρὸς τὴν λύσιν των. Τὰ ἐλληνοτουρκικὰ ἀπεισώδια φαίνεται ὅτι ἐληξάν μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη τὴν πλαγίως γενομένην πρότασιν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης ὑποβλήθῃ εἰς διατίρησιν. Ἀγγέλλεται ἡ συνένεσις ὅλων τῶν βουλγαρικῶν ἐπαναστατικῶν κομμάτων. Ἐπαναλαμβάνονται αἱ μεταξὺ τῶν ἀλβανικῶν συμμοριῶν καὶ στρατοῦ συγκρούσεις. Συνεπεῖται τῆς προβλεπόμενης ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοῦτ Σεφκέτ πασὰς θὰ ἐπιχειρήσῃ ταξίδιον.

ΔΙΔΩΜΑΤΗΣ

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΣΚΕΥΕΙΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Πολλὰς, ὅταν δὲν ἔχω ἢ δὲν εἰμπορῶ νὰ κῆμι καὶ, ὅταν βαρυνθῶ νὰ μελετῶ εἰς τὰς ἀμετρήτους τῶν βιβλίων σελίδας, σὺν τὸ καθίσμα πλησίον τοῦ παραθύρου καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος του παρακολουθῶ τὴν κίνησιν τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ ἀκριβοῦς συνέβη καὶ σήμερον κοινωμένος ἀπὸ τὰς σκέψεις, αἱ ὁποῖαι πάντοτε περιβοῦν εἰς τὸν ἐγγράφον, ἐπανελάβον τὸ ἴδιον, καὶ ποθῶν νὰ εἶρω κατὰ τὸ ὅποιον νὰ μ' ἀποσπᾷ ἀπ' αὐταῖς, ἤρχισα νὰ παρατηρῶ ἀδιαφόρως τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην διήρχετο.

Ἀπετέλει μακρὰν, μακροτάτην οἰκάν καὶ ἐπεὶ ἡκολούθει ἐκ συμπτώσεως τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, ἐνόμισα ὅτι ἤμην ἐπὶ τοῦ καταστάσεως πλοῦτον, ὅταν ἐκτυλίσεσθαι ἡ ἀνυσίς, τὴν ὁποίαν ἡ ἀγκυρὰ παρασύρει εἰς τὰ βάθη τῶν θαλάσσων.

Ἡ ἀνθρωπίνη ὁμὸς αὐτὴ ἄλλως δὲν εἶναι μονότονος· οἱ κρίσεις τῆς, οἱ διάφοροι χαρακτῆρες τῶν ἀτόμων, ἀποτελοῦσι τὸ ποιικιλωτέρον μουσαϊκίον, τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ φαντασθῇ καὶ τὸ περιέργον, παρουσιάζουσι τὰς μεγαλειότητας ἀντιθέσεις.

Ἐν τοῖσις ὅλοι αὐτοί, σχεδὸν ὅλοι, παρ' ὅλην τὴν ἀντιθέσιν, παρ' ὅλας τὰς διαφορὰς, ἔχουσιν ἐν κοινὸν σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συναντῶνται, διότι ὅλοι, ἢ σχεδὸν ὅλοι, αἰσθάνονται ὅτι εἶναι δυστυχεῖς.

Καὶ πραγματικῶς, ἂν θελήσῃ τις διὰ μίαν στιγμὴν νὰ σταματήσῃ τὸν ἀνθρώπινον ἐκείνον χαίμαρρον καὶ ἐρωτήσῃ ἕνα ἕκαστον ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποτελοῦσι, θ' ἀκούσῃ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν νὰ προφέρεται ἀπὸ ὅλα τὰ στόματα, εἰς ὅλους τοὺς ἤχους τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς:

— Δυστυχής!

Ἀλλ' ἀπὸ γε εἶναι ἀλήθεια τοῦτο, ἢ ἐν ἀπὸ τὰ ψεῦδη, μετὰ τὰ ὁποῖα συνηθίσμεν νὰ ζώμεν;

Ἐκείνος ἔχει ἐξαχματισμένην τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι ἡ ζωὴ, τὴν ὁποίαν διαίει, εἶναι βαρεῖα, ὅτι ἡ θέσις του ἡ κοινωνικὴ καὶ ὁλικὴ δὲν εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ καὶ τέλος εἰς μέσῃ εἰς τὴν ψυχὴν του εἶναι ριζωθὴ βαθεῖα, πολλὰ βαθεῖα, μὴ ἀόριστος ἀλλ' ὡς, κατὰ τι, τὸ ὁποῖον κλονίζει τὰ βήματα καὶ ἰσχυρὰ τὸν νοῦν.

Ἀπὸ τὰ εἴη ἕκαστος ἐάν ἐρωτηθῇ καὶ βεβαίως χαμίαν ἀνάγκην δὲν ἔχει νὰ ψευδεται. Καὶ ὅμως, ἂν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν καλλίτερον τὸ πρᾶγμα, θὰ ἴδωμεν ὅτι, ἡ δυστυχία, τῆς ὁποίας τὴν ὑπαρξιν διαβεβαιώσιν, ἡ εἶναι πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἐδημιούργησαν, ἢ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ, ὅπου τὸ φανταζομαι.

Εἶναι μεγάλη ἀλήθεια ὅτι ἡ βιοπάλη εἶναι ὑπὲρ ποτε ὀρεγτέρα· ἐπίσης ἀληθές ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν σφοδρὰ καὶ λυσσαλέος, ἀλλὰ ὁσονδήποτε βαρεῖα καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι αἱ συνθή-

ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΟΥ Τ' ΩΡΟΛΟΙ

Χτύπα. Μέσα στὸν πένθιμο ρυθμὸ σου ἢ ὥρες λυώνουν, σβύνουν μὲς στὸ χρόνον καὶ μέσα στὸν μονότονον ψαλμὸ σου καί μου κλέβεις ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸν πόνο.

Ὁρές χρονεῖς ἐσημέριες. Θυμᾶμαι, Ὁρές τραλλεῖς, γάμον στεφάνια κα' ὥρες ποῦ μετὰ τὸ δάκρυ περνοῦμε μέσα στοῦ πόνου τὴν ὁρμήν.

Πέρασαν χρόνια. Στὸν ἴσθμό σου τοῖχο πάντα τὸ ἴδιο ψέλνεις μοιρολόι μ' ἀνάλαγο τὸ θλιβερό σου ἦχο τῆς ὥρας μου μετρεῖς, πάλιν ρολοῖ.

Ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ πατοῦ ὡς τώρα πάντα στὴν ἴδια θέσι μένεις, γιὰ ὅλους χτύπους τὴν ὥρα καὶ μόνο τὴ δική μου περιμένεις.

Ὅμως δὲν σέφθηκες ποτέ σου πῶς εἶμαι ὁ στενὸς ἀπ' τῆς δικῆς σου καὶ πῶς θὰ σταματήσουν ἢ στροφές σου καὶ πῶς θὰ νεκρωθῇ καὶ σὺ μαζί μου.

Μασσαίλα.

Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

ΓΙΑΤΙ;

Γιατί 'εἰς τὴν φράσιν ἐπὶ τῇ ἐξοχῇ Νὰ πλέωνται λουλούδια μυσώμενα; Γιατί νὰ σιγῶνται μὲτα γελᾶντα; Μὲ μὲτα μὲς τὸ δάκρυ ἀνιγμένα;

Γιατί ἄλλοι μὲ γάμον πορεύονται; Τὰ νεῖκα νὰ δολοφονοῦν καὶ χροῖά τους; Κι ἄλλοι νὰ βαδίζουν σὲ φανταστικά; Πᾶν τὰ λευκὰ νὰ βγάλουν σάλογα τούς;

Πλὴν σὲ καλυβαί ταπεινά; Τὸ ἀπὸ καὶ τί γινώσκεις; Ὁ πλοῦτος πᾶς ἀσχοῦται σπορά; Σὰν ὁ φτωχὸς πενᾷ καὶ ἐπιταυρῇ;

Γιατί ἄλλοι λατρεύουν καρδιές; Ὅπου γι' αὐτοὺς ἀδιάφορος περνοῦνε; Κι ἄλλες ὅπου γι' αὐτοὺς λατρεύουν; Ἀλύπητα, σὴν ὁρὰ περιφρονοῦν;

Γιατί ἄλλοι ἀντιθέτουν καρδιές; Ὅπου γι' αὐτοὺς ἀδιάφορος περνοῦνε; Κι ἄλλες ὅπου γι' αὐτοὺς λατρεύουν; Ἀλύπητα, σὴν ὁρὰ περιφρονοῦν;

Γιατί κατὰ σ' ἐκείνον ποῦ ποιεῖ Ἀναστάσιον ὁ ἄλλος νὰ γελᾷ; Γιατί 'εἰς τὸν ἴδιον δρόμον ἡ ζωὴ Κι ὁ θάνατος νὰ τοῦχουν πλάι-πλάι; Σάος. ΒΛΕΝΗ Σ. ΙΣΩΡΩΝΟΥ

καὶ, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλήθημεν νὰ ζήσωμεν, πάντοτε μία καλῶς κατηρησμένη ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ προσωπικότης θὰ δυνήθῃ ν' ἀντεπεξέλθῃ πρὸς ὅλας τὰς δυσχερείας τοῦ βίου.

Ἐκτός ὅμως τῶν δυστυχῶν τούτων, ὑπάρχον καὶ ἕτεροι, οἱ ὁποῖοι εἶναι τοιοῦτοι, διότι ἐπέτρεψαν τὴν δυστυχίαν νὰ τοὺς ἐπισκωπή. Εἶναι τοιοῦτοι, διότι προτοῦ ἐλθῶσιν εἰς τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον καλεῖται κοινωνία, ἐσχημάτισαν τὰ ὅραστα καὶ τὰ πλεόν εὐφραντάστα ὄνειρα—καὶ μόνον ὄνειρα—ὅταν δὲ κατήλθον εἰς τὴν πραγματικότητά, ἐνόησαν ὅτι ὁ θάνατος τῶν ὁνείρων, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον ἐναβρύνοντο, ἦτο πολὺ ἀνίσχυρος νὰ τοὺς προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς συγκρούσεις τοῦ περιβάλλοντος.

Ἄλλοι πάλιν, δημιουργήματα ἐκφυλῶν ψυχῶν, ἐκτρέφονται εἰς τὴν κοινότητα μετὰ ἀμαρτὰς θέλοντες παθολογικὴ ἀπαισιότητα καὶ ἀποτοπισμὸν μετὰ τοιαῦτα δὲ ἐφόδια, σταίνοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν προκαταλήψεων, οὐδέποτε θὰ δυνήθωσι νὰ μείνωσι καὶ πρὸς στιγμὴν εὐχαιρηστέοι.

Εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ὅλοι μας πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν. Κατερχόμεθα εἰς τὴν ζωὴν χωρὶς κατὰ ἐξοχὴν, ὅπως καταστήσωμεν αὐτὴν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς εὐτυχὴ καὶ εὐχάριστον. Τοῦναντίον μάλιστα νομίζει κανεὶς ὅτι ἀγωνιζόμεθα νὰ συγκανερῶμεν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μας ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ τὴν δηλητηριάσουν περισσύτερον. Ἡ μετριοφροσύνη, ἡ μελαγχολία, αἱ κοινὰ προστριβὰ, ἡ ἐξωφροσύνη ὑπερδύσεως, ἡ ἀκαταλόγητος διαγορημὴς τῆς ζωῆς, ἡ ἀδιαφορία περὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν γεγονότων τοῦ βίου, ἡ μοιρολατρία, ἡ ματαιὰ προσκόλλησις πρὸς ὀρισμένα σημεῖα καὶ πράγματα, ἡ ἀπεισιότητα, ἡ εὐμισθία, ὅλα αὐτὰ μετὰ πολλῶν ἄλλων συντελοῦσι νὰ καταστήσωσιν ἡμᾶς δυστυχεῖς ἢ νὰ μᾶς πείσωσιν ὅτι εἴμεθα.

Ἐκτός ὅλων τῶν μαθημάτων, ἐν πᾶσι σπουδαῖον, ἀλλὰ καὶ ἐν, εἰς τὸ ὁποῖον σχεδὸν οὐδέποτε ἐδώσαμεν προσοχήν, εἶναι ἡ τέχνη τοῦ βίου, ἀπαράσκειν δὲ τελείως, φρονεῖν εἰς τὰς ψυχὰς ὅσα ἐκ τύχης ἢ ἐκ περιστάσεων ἔννευ νὰ συγκανερῶμεν ἡθικὰ στοιχεῖα ἀπολυνόμενα τὸν ὅλον τῆς ζωῆς μετὰ τὸ βίημα τεθολωμένων καὶ τὴν καρδίαν βεβαρυνμένην ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, τὴν ὁποίαν ἀντικεινὸν νὰ μᾶς εἴη...

Θ. Κ. Μ.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

— Ἐλπίεις; γὰρ δύο φορές ὅταν γάρῃς, δις ἔλπίεις; καρδίαις δύο φορές δὲν καρδιάζεις.

Γαλὶ παροῖα.

— Εἶπαι εἰς τὴν ἐκείνην τὴν καλὴν καὶ, θὰ συμφωνήσῃ μαζί σας χωρὶς νὰ ἐπὶ ὅτι αὐτὸς διαψεύδει.

Σαῖκισσιν.

Σάος.

ΒΛΕΝΗ Σ. ΙΣΩΡΩΝΟΥ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΑ

Θα μεταβληθῇ τὸ σύστημα
τῆς παραγωγῆς τοῦ ατμοῦ;

Πρὸ πολλοῦ τὸ ἐν ἰσχύει σύστημα τῶν λεβήτων ἐγγράσεν. Εἶναι ὁμως ἀληθές ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθρονα μεγάλων μεταβολῶν ἐν τῇ μηχανουργικῇ καὶ πλείστα ὅσα ἐλέγχθησαν ἐπὶ τῶν προσδοκωμένων ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς χρήσεως κινητηρίων μηχανῶν, ὧν ἡ δύναμις θ' ἀναπτύσσεται δι' ὀλίγων ἐξόδων. Αἱ αὐτοκίνητοι λέμβοι, ἐπὶ παραδειγματι, παρουσιάζουσι σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς δι' ατμοῦ κινούμενας λέμβους.

Ὅμοιος καὶ τῶν πλοίων, τὰ ὅποια καίουνται εἰς τὰς ἐστίαις τῶν πετρελίων, ἀπέδειξαν αἱ μηχαναὶ τῶν τῆν εἰς τὸν συναγωνισμὸν δυνάμειν των. Σημαντικὸς ἀριθμὸς αὐτοκινήτων λέμβων μεγάλων διαστάσεων εὐρίσκειται ἤδη ὑπὸ κατασκευῇ καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ μᾶς διδάξωσι πολλὰ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς παραγωγῆς τῆς κινητηρίου δυνάμεως.

Δὲν ἐπεται ὁμως ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν κινητηρίων μηχανῶν θὰ εἶναι ὁ τάφος τῶν αὐτοκινήτων μηχανῶν. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη δύναται νὰ ἐκφύγῃ, καὶ θὰ ἐκφύγῃ ἀναμφιβόλως, ὀρίστην μεταβολὴν εἰς τὸ σύστημα τῆς σημερινῆς χρησιμοποιοῦσας τῆς κινητηρίου τοῦ ατμοῦ δυνάμεως.

Τὸ ἐν ἰσχύει σύστημα καλεῖται ὡς πολυδάπανον καὶ βαρὺ. Ὁ γνωστὸς τύπος τῶν ἐστιῶν εἶναι πολυδάπανος, διότι μέγιστον ποσὸν τῆς ἀναπτυσσόμενης θερμότητος διαφεύγει διὰ τῆς καπνοδόχου, χωρὶς νὰ συνεισφέρει οὐδ' ἓως ἐν τῇ αὐτοκίνητῳ τοῦ ὕδατος τῶν λεβήτων. Ὁ ατμός, ὅστις ἀναπτύσσεται, χρησιμοποιεῖται συνήθως εἰς πολὺ χαμηλὴν πίεσιν, ὅπως ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν οἰκονομικώτερα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μηχανήματα εἶναι πολυδάπανα καὶ βαρὺ.

Εἶνε πρόδηλον ὅτι οἱ ἀπαδοὶ τοῦ ατμοῦ δὲν θὰ ἐγκαταλείψωσιν ἀμαχτῆ τὴν ἐνεστώσαν θέσιν των. Ἐδημοσίευσαν ἔν' ἐσχάτων ὅτι τύποι τινὲς τοῦ ἀναθερμαντικοῦ συστήματος ἐδοκιμάσθησαν ἐπὶ τινῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ἐπεβεβαιώθη ὅτι εἰς ἐκ τῶν τύπων αὐτῆς ἐπέδειξεν οἰκονομίαν 40% ἐπὶ τῆς κατανάλωσας τῶν γαιανθρίων. ἐξημονεύετο δὲ ὅλος παροδικῶς, ὅτι ἡ πίεσις ἀνῆλθε μέχρις 600 ἀγγλικῶν λιβρῶν. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀποτελεσμάτων, κρίνομεν τὸ δευτερον ἄξιον προσοχῆς. Θὰ ἦτο ὅλος ἀκατανόητος ἡ ἐν τῇ καταναλώσει τῆς καυσίμου ὕλης οἰκονομία, ἐὰν ἀπαιτεῖτο ὁ αὐτὸς ὄγκος ατμοῦ, μετὰ ἢ ἀνευ ἀναθερμάνσεως. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς ἀναθερμαντὴν δυνατόν νὰ ἐκλήφθῃ, κατὰ γενικὴν ἀρχήν, ὡς συσκευὴ σωλήνων εὐρισκόμενων ἢ πλυσίων τοῦ στοιμίου τῆς ἐστίαις ἡ ἐντὸς τοῦ θερμοαντήρος, ὥστε ὁ ατμός νὰ διέρχεται διὰ τοῦ ἀναθερμαντήρος, μεταβαίνων κατὰ λέβητος εἰς τοὺς κυλίνδρους.

Ἡ οἰκονομία ἐν τῇ καταναλώσει τῆς καυσίμου ὕλης δεικνύει, ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται τοσούτη θερμότης πρὸς παραγωγὴν ποσότητος τίνος ὕδατος. Ὑπάρχει λοιπὸν ὀλιγότερα ποσότης ὕδατος μετασχηματιζομένη εἰς ατμόν, καὶ συνεπὸς ἡ ἀναγκαία θερμότης εἶναι ὀλιγότερον οὐσιώδης τῆς οἰκονομίας τῶν γαιανθρίων. Ἐὰν ὁ ατμός, ἐγκαταλείπων τὸν λεβήτη, εὐρίσκειται ὑπὸ πίεσιν 200 περιόντων ἀγγλικῶν λιβρῶν καὶ ἀφοῦ ἀπᾶς διέλθῃ διὰ τοῦ ἀναθερμαντήρος καὶ ἡ πίεσις ἀνέλθῃ εἰς 600 λιβρας, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ποσότης τοῦ ατμοῦ εἰς 600 λιβρας πρὸς παραγωγὴν ἔργου τινός, θὰ εἶναι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, τὸ τρίτον τῆς εἰς 200 λιβρας ἀπαιτουμένης ποσότητος.

Προδήλως ὑπάρχει ἐνὺς περιθώριον προσοχῆς. Ἀπαξ ἐπιβεβαιωθέντος ὅτι ὁ ατμός εἰς πίεσιν 600 λιβρῶν θὰ παραγάγῃ τριπλασίαν δυνάμιν ἢ εἰς 200, θὰ συλλάβωσιν οἱ μηχανικοὶ τὴν ἰδέαν τῆς ὑψηλότερας ἀναπτύξεως τῆς πίεσεως. Θὰ εἶναι δὲ πολὺ εὐκόλῳ νὰ ἐρελκύνωσι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν προσόντων τῆς ὑψηλῆς πίεσεως, ὅταν ἀναγνωρισθῇ τὸ οἰκονομικὸν αὐτῆς. Ὅταν ὁ ατμός ἔχῃ πίεσιν 600 λιβρῶν, χρησιμοποιεῖται δὲ ἐπὶ μηχανῆς, ἥς οἱ κυλίνδροι κατασκευάσθησαν διὰ πίεσιν 200 λιβρῶν, εἶναι πρόδηλον ὅτι δύο εἰναι δυνατόν νὰ συμβῶσιν: ἡ ἡ πίεσις θὰ υποβιβασθῇ πρὶν φθάσῃ τοὺς κυλίνδρους, ἢ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὀλιγότερα ποσότης ατμοῦ. Ἐὰν τοῦτο δὲν συμβῇ καὶ χρησιμοποιηθῇ ἡ αὕτη καὶ πάλιν ποσότης, ὡς καὶ πρότερον, θὰ πραγματοποιηθῇ οἰκονομία. Ἡ χρησιμότης τῶν ἀναθερμαντήρων φαίνεται ὅτι δὲν κατεννήθη ὑπὸ τινῶν ἐταιριῶν, αἵτινες ἐδίδκασαν τὸ μηχανήματα τοῦτο. Εἶναι ἀδιάρκον ἂν ἡ πίεσις τοῦ ατμοῦ υποβιβασθῇ ἢ ὅ ὄγκος τοῦ χρησιμοποιουμένου ατμοῦ μετριασθῇ: τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀναπόφευκτον. Θὰ γεννηθῇ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν μηχανικῶν ἢ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν ἀνευ ὑποστολῆς, ἢ νὰ τὴν χρησιμοποιήσωσιν ἐπὶ εὐνότερον ἐμβόλων. Τὸ μέσον, ὅπερ θὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο, εἶναι ἡ περιστολὴ τῆς διαμέτρου τῶν κυλίνδρων. Φέρ' εἰπεῖν, ἐὰν κύλινδρος διαμέτρου 15 δακτύλων καὶ μήκους 20, ἀναπτύσσῃ, ὑπὸ πίεσιν 200 λιβρῶν, ὥρισμένην τινὰ δυνάμιν, οὐδαμῶς ἂν πορὸν νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι κύλινδρος 6 περιόντων δακτύλων διαμέτρου καὶ 20 δακτύλων μήκους, θὰ δυνήθῃ ὑπὸ πίεσιν 600 λιβρῶν νὰ παραγάγῃ τὴν αὐτὴν δυνάμιν.

Μεταγενεστέρᾳ δὲ ποσότης θὰ ἐτελέθῃ ἐν τῇ περιστολῇ τῆς ἐξατμιστικῆς ἐπιφανείας. Οἱ λέβητες κατασκευάζονται ὅπως ἐξατμίσωσιν ὀρισμένην τινὰ ποσότητα ὕδατος κατ' ὥραν, ἐὰν δὲ ἀπαιτῆται ὀλιγότερος ατμός, θὰ ἀπαιτῆται καὶ ὀλιγότερον ὕδωρ πρὸς ἐξατμίσιν καὶ συνεπὸς μικρότεροι λέβητες θὰ χρησιμοποιῶνται. Ἐπερὶν σημειῶν εἶναι ὅτι μετ' αὐτὸν 600 λιβρῶν πίεσεως τὸ σύστημα θὰ ὑποκρεθῇ σπουδαῖον πρὸςωπον. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συστήματος «Κοντάινερ», δοκιμασθέντος ἐπὶ τινῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ὑπῆρξαν μᾶλλον ἀπελπιστικά, ὡς ἐκ τῆς ἡραμαλῆς ἰδίας πίεσεως τοῦ χρησιμοποιουμένου ατμοῦ ἡ ἀναπτυσσόμενη δύναμις ἐξημενέζετο σχεδόν, πρὶν ἢ ὁ ατμός εἰσέλθῃ εἰς τοὺς διὰ ἡραμαλῆν πίεσιν κυλίνδρους, ὁλίγως ἥσαν κατ' ἀνάγκην μεγάλοι καὶ δυσοικονόμητοι, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα θὰ ὦσιν ὅλος διάφορα ὑπὸ ὑψηλὴν πίεσιν. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου, ὁ ατμός θὰ χρησιμοποιηθῇ: πρῶτον ἐντὸς μικροῦ κυλίνδρου ὑψηλῆς πίεσεως, ἀφ' οὗ δὲ

ἐπιτελέσῃ ἐκεῖ τὸ ἔργον του, θὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς εὐρέως κυλίνδρου χαλαρῆς πίεσεως, ἐν ᾧ θὰ χρησιμοποιηθῶσιν αἱ ἐναπολείπόμενα αὐτῇ δυνάμεις.

Εἰς τὰ αὐτοκίνητα πλοῖα τὸ σύστημα «Κοντάινερ» χρησιμοποιεῖται γενικῶς, διότι εἰς αὐτὰ ὁ χώρος ἔχει ὀλιγότεραν ἀξίαν ἢ ἐπὶ τῶν ἀτμασίων, ἐπειδὴ ὁμως ἡ ἀναγκαία ποσότης τοῦ ατμοῦ θὰ υποβιβασθῇ, θὰ σμικρυνθῇ κατ' ἀνάγκην καὶ ὁ ὄγκος τῶν λεβήτων, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐκφύγῃ καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς καυσίμου ὕλης. Εἶνε πασιφανές ὅτι ὅπως πατάσσωσιν αἱ αὐτοκίνητα τὸν συναγωνισμὸν τῶν κινητηρίων (motors) θὰ δυσκολενηθῶσι πολὺ, ἀλλ' ἔξαρτάται ἐκ τῆς ἰδιοφυίας τῶν μηχανικῶν, ὅπως ἐπινοήσωσιν αὐτοκίνητα μηχανήματα, αἵτινα ἂν θὰ καθυστερώσιν τὸν κινητηρίων ὅσον ἀφορᾷ τὸν καλυπτόμενον χώρον, θὰ ὑπερτερώσιν ὅλος αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν δυνάμεως. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι ἡ πίεσις τοῦ ατμοῦ ὑψήθη, οἱ μηχανικοὶ ἐποίησαν καὶ ἄλλην πρόδωκον ἐν τῇ ἀνακαλύψει τοῦ διελιδιοτοῦ ἐμβόλου.

Ἐὰν δὲν γίνετο χρῆσις αὐτοῦ, ἡ τελεῖα ἀποτελεσματικότης τῆς ὑψηλῆς πίεσεως δὲν θὰ εὐνοδοῦτο, διότι τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν συρτῶν βαλβίδων ἀνωμολογητῆ ὑφ' ὅλων πάντων ἀκατάλληλον διὰ ὑψηλὴν πίεσιν. Διὰ τῆς ἐφευρέσεως αὐτῶν πίεσις 1500 λιβρῶν ἀναπτύσσεται μετ' ὀλίσης ἐνκόλλας καὶ πίεσεως 120 λιβρῶν διὰ τῶν ἀρχαίων συρτῶν βαλβίδων.

Ἄλλ' ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν τελειοποιήσεων τούτων, ἡ χρῆσις τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἀποσκορακισθῇ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ πετρέλαιον, ὅπερ εἶναι ἀριστος θερμοπαραγωγός.

ΝΙΚΣΑΡ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΗΡΗΪΣ

ΜΗΝ δεκαεξαέτης ὅταν τὴν εἶδον διὰ πρώτην φοράν. Ἦτο μάιος: εἶχον ἐξέλθει μόνος μουκρὸν τῆς πόλεως. Ἐβημάτιζον ἀσκόπως διὰ μέσον τῶν ἀγρῶν, ὀνειροπόλος καὶ ἀνήλικος, χωρὶς καὶ ἐγὼ νὰ γνωρίζω τὸ διατί.

Ἐβλεπον τὸν ἥλιον νὰ βυθίζεται μέσα εἰς πλῆμυρον πορφύρας καὶ τὰς σκιὰς νὰ καταβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὰς πεδιάδας, τὰ ἀστρα νὰ προσβάλλουν εἰς τὸ στερέωμα. Ἦκουον τὰ ποταμὰ ποὺ ἐφαλλον τὸ καθενα μετ' ἡμετέραν χάριν, ἀνέπνεον τὰς εὐωδίας τῶν ἀνθῶν καὶ ἤνοιγον τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀρμονίαν αὐτῆν τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὅποια μοῦ προδίδετο γλυκύτητα μελαγχολίαν. Αἰφνης διέκρινον ἕνα ὄμιλον νεανίδων,

αἱ ὁποῖαι ψάλλουσαι ἐπέστρεφον εἰς τὴν πόλιν ἐφαλλον τὸ παρ καὶ τὸν ἔρῳτα. Αἱ μελωδικαὶ φωναὶ τῶν ἑκαμν τῶν κοιμωμένων ἀγρῶν ν' ἀντηρῶσιν. Ἐκρῶν ὀπισθεν ἐνὸς θάλαμον καὶ τὰς εἶδον νὰ περνοῦν ὡσάν λευκαὶ σφαῖρες τυμπῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγαποῦν τὰ νερά τῶν ὁσμῶν καὶ τῆς νυκτὸς τὸ ἡμίφως.

Εἰς τὸ θέαμα αὐτὸ ἠσθάνθην τὴν καρδίαν μου νὰ πιεσθῇ ἀντελήφθην ὅτι μέσα μου ὑπῆρχε κάποια κεκρυμμένη πηγὴ, ἡ ὅποια ἐξήτει νὰ ἐξέλθῃ. Ἐφώνησα, ἔλαινα... μόνον εἰς τὰ δάκρυα εὐρίσκον κάποιαν ἡδονήν.

*

Πόσῃ ὥρᾳ ἐμείνα εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν δὲν γνωρίζω: ὅταν ὅμως ἐσπρώθην, εἶδα πρὸ ἐμοῦ οὐρανίαν μορφήν νὰ με παρατηρῇ μεσιδῶσα. Ἐφόρει κομμοσάτην λευκὴν περιβολήν, ἡ ὅποια ἐπιχαίρειτο ἐκάλυπτε τὸ εὐπλαστον σῶμά της, ἀφίνονσα νὰ φαίνωνται οἱ πόδες τῆς κορῆς γυμνοὶ καὶ λευκοὶ ὡς τὸ μάργωρον τῆς Πάρου. Τὰ ξανθὰ της μαλλιά ἐκαμπεύον γύρω εἰς τὸν ἀλφειόστονον λαμῶν, οἱ δὲ ὤμοι της ὀφθαλμοὶ ἑκαμπον μετ' ἡφάντιστον ἐκείνην γλυκύτητα, ἡ ὅποια ἐμπνέει τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ πάθος. Λευκώλενος, τὴν μίαν χεῖρα ἔφερε πρὸς τὸ στήθος της καὶ μετ' ἄλλην μ' ἔκαλει.

Ἐσπλάγην. Ἡ ὀρασίτης της ἦτο τόσων αἰσθητῶν, ὥστε ἐπίστευσα ὅτι εἶχε καταβῇ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ποῖα λοιπὸν εἶσαι σύ; ἐφώνησα τείνων πρὸς αὐτὴν ἐπισημνῶν τὰς χεῖρας.

Φίλε μου, ἀπήντησε με φωνὴν γλυκύτητα ἀπὸ τὸν Ζέφυρον, εἰμα ἡ Νύμφη, τὴν ἀποκαλῶ τὸ Βασίλειον τῶν Πνευμάτων εἶχον ἀποκομίσαι εἰς τὴν καρδίαν σου, τὴν ὥραν, κατ' ἦν ἐγεννήσθαι. Μέχρι τῆς στιγμῆς, κατ' ἦν ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ σοῦ ὡς ἐν μαρμαρῶν ἄνθος, θὰ σ' ἐγκαταλείψω εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποῖαν μαζὶ θὰ ἔχωμεν διατρέξει. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἀπέχει πολὺ. Διὰ νὰ μ' ἀγαπήσῃς μὴ περιμένῃς: ν' ἀπομακρυνθῶ πρῶτον ἀπὸ σέ, διότι οὕτως τὰ δάκρυα οὕτως οἱ στεναγμοὶ θὰ μ' ἐπαναφέρωσι πλησίον σου. Σπεῦδε λοιπὸν. Ἡ χεῖρ μου δὲν κρατεῖ μακρὴν ὁδόν. Καὶ ἐκτὸς τῶν ἀνθῶν, τὰ ὁποῖα περιπλέκονται εἰς τὰ μαλλιά μου, οὐδὲν κόσμημα φορῶ. Καὶ ὅμως θὰ σε πληρώσω ἀπὸ τοὺς πλεον ἁρμόνους θησαυροὺς, τοὺς ὁποίους μάγισσα ἔδωκε ποτε εἰς τὸν ἐννοούμενον της. Τὸ μέτωπόν σου θὰ κοσμήσω με στέμμα, τὸ ὅποῖον θὰ ἐκτελέσων βασίλεις, ἡ δὲ ἀκλουθία σου θὰ εἶναι λαμπρότερα ἐκείνων.

Ἀόρατος πανταχοῦ θὰ σε παρακολουθῶ καὶ θὰ σκοραλῶ εἰς τὴν φύσιν τὴν ψυχὴν μου διὰ νὰ σοῦ μετῶ πάντοτε. Ἀλλὰ πρόσχε! μὰθε νὰ ἐκτιμᾷς τὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα θὰ σοῦ χαρίσω, μάθε νὰ τὰ κρατήσῃς διὰ νὰ μὴ ἐκφύγῃς, ἀλλὰ καὶ μὴ τὰ συνδύῃς, διότι τότε θὰ μαρνανθῶσιν. Ἐξ αὐτῶν κάμε προμήθειαν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον θὰ πελώσῃς χωρὶς ἐμοῦ. Φίλε μου, τὸ ἐπαυλαμῶνα: θὰ ἔῃσῃ πολὺ ὀλίγον μαζὶ σου... οἱ πόδες μου εἶναι λεπτοί, μὴ τοὺς κορυάσῃς πολὺ εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον θὰ διατρέξωμεν μαζὶ, ἡ δροσερότης τῶν παρειῶν μου εἶναι πολὺ τρυφερά, καὶ μὴ με παρασπῇς ἐκεῖ, ὅπου ταχέως θὰ μαρνανθῇ... Τέλος

προσπάθησον νὰ μὴ αἰσθανθῇς τῆς φωνῆς ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τοῦ χωρισμοῦ μας, διότι τότε θὰ μείνῃς δυστυχής.

Μόλις εἶπε τοὺς λόγους αὐτοὺς ἔκρινε καὶ μ' ἐφίλησε: δὲν ἐκρηγῆθην ἡλώσα τὰς χεῖρας διὰ νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶ, ἀλλὰ δὲν συνέλαβον τίποτε.

Ἦτο λοιπὸν ὕπαινον:

*

Εἶχον παρῆλθαι ἀκριτὰ ἔτη ἀπὸ τότε. Μίαν φθινοπορινὴν ἑσπέραν ἐξῆλθον μόνος καλὴν εἰς τοὺς ἀγρούς σκοτεινῶς καὶ καταβεβλημένος χωρὶς νὰ γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸ διατί. Ὁ οὐρανὸς ἦτο συννεφώδης, ψυχρὸς ἄνεμος ἔπαιε μετ' ἄλγεον ῥυθμὸν τοὺς γυμνοὺς κλάδους καὶ ἐροῖτε κατὰ γῆς τὰ ἐναπομεινάντα φύλλα. Πένθημα ὀδυρῶδες ἔφθανον ἀπὸ μεμικρυνμένων ἀγροικίας, ἐνθ' ἡμῶν στήλη ἀμαρὰ κατὰ τοῦ ἡφαιστοῦ ὡς μόνον σημείον τῆς ζωῆς.

Ἐβράδιον καὶ ἡ ὀλῆς τῆς ψυχῆς μου ἀνεμυνέτο μετ' ἡλῆν τὸν περιβάλλοντος, κορυαυμένος δ' ἐκάθισα πλησίον θάλαμου γυμνοῦ. Ὅτι βλέπω νὰ περνοῦν δύο γυναικὶ κορυαυμέναι ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ξηρῶν καὶ ἀκάνθων γλάνων, τοὺς ὁποίους εἶχον κῆφαι ὡς προμήθειαν τοῦ χειμῶνος.

Παραδόξως συμπτῶσις: πλησίον τοῦ ἰδίου ἀκριβοῦς θάμου εἶχον ἰδῆν τὸν χορὸν τῶν παιδῶν ἐκείνων νεανίδων: ἀλλὰ τότε ἦμην δεκαεξαέτης, τώρα τὰ ἔτη προσετέθησαν ἀδυσώπητα ἐπὶ τῆς οἰκίας μου. Ἐβλῶν τὴν περὶ τὴν βερβερμένην ἀπὸ βαρεῖας σκέφεις καὶ ἐμείνα ἐπὶ πολὺ ἀνήλικος. Ὅταν ἠγγέθη εἶδον εἰς ὀλίγων βηματίων ἀπόστασιν μίαν ὄχραν μορφήν, ἡ ὅποια με παρητήρει θλιβερός. Εἶχε τὸσόν ἀλλάξει, ὥστε πολὺ ἑδωκόλευθην νὰ τὴν ἀναγνωρίσω. Δὲν εἶχε πλέον τὴν φωτεινὴν ἐκείνην ἀτμόσφαιραν, ἥτις τὴν περιέβαλλε κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν της. Περιβολὴ ἑρπαιμένη ἀπεκατέστη ξηρὸν καὶ λιπώσακον στήθος, οἱ πόδες της ἦσαν αἰσθητοί καὶ αἱ χεῖρες της κατέπτεον κατὰ μῆκος ἀποσπασθεῖντος ὀμίματος!

Τί με θέλεις; τὴν ἠρώτησα.

Φίλε μου, ἀπήντησε με χαλαρὴν φωνήν, ἔφθασαν ἡ ὥρα τῶν ἀποχαιρῶν πρὸς τὸν ὅμοιο σ' ἀφῆσω, ἦλθον διὰ νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον χαρμητισμόν.

Πήγαμε, συνημασμένοι, ἀπατήλῃ Νύμφῃ! Τὴ χεῖρας δι' ἐμῆ: Πᾶς εἶναι ὁ καλὸς σου μοῦ ὑπεσχεθῆς: ποῦ εἶναι αἱ θησαυροὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἐσπῶς τις ἐκείνην; Δὲν εἶδον πλησίον σου, κατὰ τὴν πτωχείαν, δὲν συνήτησα τίποτε ἄλλο πρὸς τὴν ἀπογοήτευσιν. Ὑπῆρξε δὲ ἐκεῖ ὁ πῶτος Ἀἰώνιος.

Δὲν ἠπῆρα ὁ καλὸς Λαῖνον, ὡς με ἔγχε, ἀντηντῶν με μετ' ἡλῆν ἐκείνη, ἀλλ' εἶναι τὸ ἀπομεινόν των ἀνθρώπων νὰ μὴ ἀναγνωρίζουν τὰ καλὰ μου, παρὰ μόνον δυνάμει γινώσκου. Φίλε, ὑπῆρξε ἡλικιωμένος ὡς ὅλοι, διότι με καταγρυπῶς δάκρυα. Ζήτησε τὰ ποταμὰ εἰ ἀπείναντες ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα σοὶ ὑπαρξάν. Ἐγὼ, μὰθε, ἐκλήρησα τὰς ἀποσπῆρας μου, ἀλλὰ σὺ περιεφρονῆσας τοὺς θησαυροὺς, τοὺς ὁποίους πάντοτε σοὶ παρέχον ἡ φάινος. Ὡς διαδόχῳ σου ἔθεσθαι εἰς τὸ μέτωπόν τὴν δρόσον, τὴν λάμψιν καὶ τὴν γαλήνην ἐαρινῆς πρωῆς. Ὡς ἐπιτελῶν σου σοὶ παρέσχον τὸν ἔρῳτα καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα. Τὴν πτωχείαν σου κατέστησε τόσον παιδῶν καὶ ὁρῶν, ὥστε πολλοὶ ἰσχυροὶ προσέθυμω θὰ τὴν ἀντήλασσον μετὰ πόσιν των.

Ὅταν ἐβράδιζε ἤγειρον περὶ σὲ τὴν συμπαθεῖαν, ὁ οὐρανὸς σοὶ ἐμεῖδια πάντοτε καὶ ἡ γῆ ὑπὸ τὰ βήματά σου. Τὸ ἐνθυμησάμεν βέβαιον. Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἐγὼ πλέον εἶναι κακὸς νὰ σ' ἐρωτήσω: Τί ἐκαμῃς διὰ αὐτὰ; Τί ἐξέλεξαι ἐξ ὅσων σοὶ προσέφερον; Τί μένει ἐκ τῆς γῆθεν ἑκείνης εὐδαιμονίας; Ἄν δὲν ἡδυνήθης νὰ διατηρήσῃς τίποτε ἐξ ὧν αὐτῶν, εἶναι δικαίον νὰ με κατηγορήσῃς.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους μία βραδεία λάμψις διέδραμε τὸν ἐγκέφαλόν μου. Ἠσθάνθην ὅτι ἐπῆπτεν ὁ πέπλος, ὁ ὁποῖος ἐκάλυπτε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐμείνα ἐκπληκτος, διότι κατῳρθόσα νὰ ἴδω καθαρῶς τὸ βάθος τῆς καρδίας μου.

Μείνε! ὦ! μείνε ἐφώνησα με ἱκετικὴν φωνήν. Ἀπόδος μοι τ' ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα παρεγνώρισαι, ἀπόδος μοι τὸν ἔρῳτα καὶ τὸ δνείροπόλημα, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν. Κάμε ν' ἀγαπήσω ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν, νὰ πιστεύσω ἔστω καὶ μίαν μόνιν στιγμὴν, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἴσαι: θὰ σ' εὐλογοῦ καὶ θνήσκων.

Φεῖ! ἐγὼ δ' ἀποθάνω τώρα καὶ ὄχι σὺ. Παρατήρησέ με: πόσα ὑπέφερα! Δὲν εἶμαι πλέον ἄλλο τί παρὰ ἡ σκία τοῦ παρελθόντος. Μία ἀγνωστὸς ἀσθένεια με καταβάλλει: ψυχρὸς ἄνεμος ἀπεξήρανε τὰ ὅσά μου καὶ ἀπεστείρωσε τὰς πηγὰς τῆς ζωῆς. Τὸ αἷμα δὲν φθίνει πλέον εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἐγγισσε τὰς χεῖράς μου καὶ θὰ ἐννοήσῃς τὴν παρὰ τὸν θάνατον θυσίαν... Καὶ ὅμως ἂν τὸ ἤθελες θὰ εἶχον πολλὰς ἡμέρας ἐτι ζωῆς. Σὺ, σκόλη, μ' ἐφρόνουνες! Ἐξήντησα τὰς δυνάμεις καὶ τοὺς πόδας μου διὰ νὰ σε ἀκολουθῶ. Μυαίως σοὶ ἐξήντων χροῖν. Σὺ ἀπήντας: Βίβει! καὶ ἐγὼ ἐβράδιον. Ἐβράδιον ἐξηντήλημένη, ἀσθμαίνουσα, σπλῆουσα τὴν ἐσθίτητά μου εἰς τοὺς βράχους τῆς ὁδοῦ καὶ καίονσα τὸ μέτωπόν μου εἰς τὰς καυστικές ἀκτίνες τῆς μεσημβρίας. Διὰ μ' ἀφῆκες οὕτως ν' ἀναπνεύσω. Μυαίως, ὅσας συντηρῶμεν εὐδῶδες τι ἀνελόν, περὶ τὴν τιμὴν σου, σοῦ ἔλεγον: Ἐδὼ εἶναι ἡ εὐτυχία, φίλε μου, εἶδὼ ὅς πῆζομεν τὴν σκηνὴν μας. Σὺ ἐπαρκοῦναι νὰ τρέχῃς διὰ μέσον ἁρμόνων καὶ βουνῶν. Πυλάδας θὰ ἦμην ἀποσπασθεῖσα νὰ σε ἀφῆσω, ἀλλ' ἀγάπησε, σὲ μὲναι καὶ σὲ συνῶδονα μετὰ τῆς τελευταίας πνοῆς. Σήμερον ὅμως δὲν ὑπάρχω. Τὸ αἷμα μου ἐκαρμύνησε, τὸ ἥμισυ παύεται καὶ αἱ κηρὶ καὶ μου δὲν με ὑποκοῦν. Ἀνοῖξε λοιπὸν τοὺς βράχους σου, διὰ νὰ πέσω εἰς τὴν ἀγκαλίαν σου. Εἰς τὴν καρδίαν σου ἐγεννήθην ἐπὶ τῆς καρδίας σου θέλω ν' ἀποθάνω!

Δὲν θ' ἀποθάνω, ἐφώνησα ἀκούων τὴν ἀγκαλίαν μου διὰ νὰ τὴ

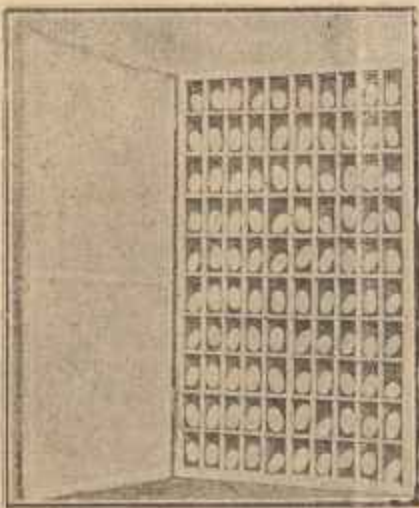

ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΚΑ

Η έκτροφη των σκαλιών.

Ο Η. Bonassiet εις έν παρισίνον περιοδικόν εσάτω-
τως δημοσιεύει έκτενήν πραγματείαν περί έκτροφής
των μεταξοσκωλήκων, αναφέρει δέ ότι ή Γαλλία, ήτις
έθιμωρετό μέχρι σήμερον ως ή καθαυτή μεταξοπα-
ραγωγός εύρωπική χώρα, ήρξατο νά ύστερη πρό
των ένδελεχών προσπάθειών της 'Ιταλίας και Αλ-
στρίας, αίνετες και τελειοτάτας ειδικός σχολός ίδρυ-
σαν και ήρξαντο της εφαρμογής νέων όλων συστή-
μάτων. Έν από τά καλλίτερα και τελειότερα είδικα
ιδρύματα είναι τό της Τράντης έν Αλυστρία. Τοίτο
ιδρύθη τό 1882, μέ τόν σκοπόν νά χειραφετήσει
τήν χώραν από της εξωτερικής παραγωγής, νά
βελτιώσει τήν έντοσίαν και νά διαδώση εις τόν
λαόν τάς καλλιτέρας μεθόδους της έκτροφής.

Τό ίδρυμα τοίτο από έτους εις έτος πλουσιζό-
μενον διά νέων πτερυγίων, είναι παρμέγιστον, έστοί-
χισε δέ υπό όλιγώτερον των 340.000 κορωνών,
ήτοι 22.000 λιρών. Έν αύτῳ γίνονται τρείς διακε-
κριμένα έργασια: α') παραγωγή σπόρων όντων
και διαφόρων γενών, β') έρευνα πρός χωρισμόν
των βομβύκων και γ') διδασχ των τελειότερων με-
θόδων έκτροφής.

Θήκη πρός άπομόνωσιν των βομβύκων.

Η σποροπαραγωγή είναι τό σπουδαιότερον έργον.
Οι σπόροι διατηρούνται κατά τόν χειμῶνα εις δω-
μάτιον ψυχροτόν, εις τό όποιον κυκλοφορεί
ψυχρός αήρ. Από τού 'Απριλίου άρχίζουν αί άπο-
στολαί· οι σπόροι ζυγίζονται και κλείνεται εις
σακκίδια, τά όποια κατασκευάζονται επί τόπον·
στέλλονται ταύτα πανταχοῦ, ή δέ τιμή των είναι
καί σήγαν κατά % μικροτέρα της τιμής, ήν
έχουσιν έν τῇ έμπορίῳ, διότι τό ίδρυμα τοίτο πα-
ράγει σπόρους μέ όλίγα έξοδα· τριάντα γραμμά-
ρια σπόρων δίδουν 70—75 χιλιογράμματα βομβύκων
άρίστης ποιότητος. Έκτός των σπόρων, οίντες
πωλούνται, τό ίδρυμα διατηρεί άρκετούς τοιούτους
πρός άναπαργήν, καθ' ήν έφαρμόζονται αί τε-
λειότεραι μέθοδοι. Περί αύτῶν δά χρήναι τίς, άν
ίδῃ τόν τρόπον, δι' οῦ έχονα στήθι τά κλαδιά,
έφ' άν άνωρραχίζονται οι σκαλιές διά νά πλέξωσι
τούς βομβύκας. Αί έκτροφαι διενθύνονται πάντοτε
άπό άποφοίτους της Μεταξουργικής 'Ακαδημίας,
ήτις πληρώνει πολύ άκριβά τούς ίσχυρούς σπόρους,

οι όποιοι ήθελον ήραχθῆ διά των μεθόδων, τάς
όποιας όρίζει.

Άφού γίνονται οι βομβύκες, χωρίζονται διά τού
βάρους εις όρενας, οίντες είναι έλαφρότεροι, και
εις θήλεις· τίθενται εις θερμοκρασίαν 28—35 βα-
θμών, διά νά έπιστευσθῇ ή έξ αύτῶν έξοδος των
πεταλλοῦδων. Οι βομβύκες έπιμονοῦνται διά δια-
φόρων μεθόδων, μία των όποιων είναι ή τοποθέ-
τησις αύτῶν εις ίδιαίτερα καθέτια, κεχωρισμένα
εις μικροτάτας θήκας, αίνες φέρουσιν έτικέτας,
δηλοῦσας τό όνομα τού γένους και των κέντρων
της έκτροφής. Έρχεται κατόπιν ή περίοδος της
έξόδου των πεταλλοῦδων έκ των βομβύκων. Κατά
τήν περίστασιν ταύτην τό κατάστημα άναχωλεί
300 έργάτας, έργαζόμενας έναλλάξ και νυκθημε-

Λευκίτην των κλάδων, έφ' άν θά έργασθῶσιν οι
σκαλιές.

ρόν· αί πεταλλοῦδαι κλείνεται εις σακκίδια περ-
γαμηνοειδή, οι δέ βομβύκες συγκεντρώνονται εις
μεγάλα δωμάτια, όπου και καταστρέφονται αί
ά θενείς πεταλλοῦδαι. Μετά τήν έξαγωγήν των
σπόρων, αί νεκρά πεταλλοῦδαι έξετάζονται εις τό
μικροσκοπίον διά της μεθόδου τού Παστέρ. Κατά
τήν έργασίαν ταύτην έπασχολοῦνται 150 έργάται
έπι 4 μήνας. Αί έργασίαι έχουσιν ειδεικθῆ. Έργά-
τιδες τινες άνοίγουν μόνον τά σακκίδια, άλλαι άφαι-
ροῦσι τάς πεταλλοῦδας, συνθλίβουσιν τά λείψανα εις
μίαν μάζαν, ήτις έπισπινόμενος έξετάζεται υπό τό
μικροσκοπίον. Έπακολουθεῖ τό πλύσιμον των σπό-
ρων και ή έξηρασις αύτῶν.

Έκτός της έργασίας ταύτης τό Σηροτροφικόν 'Ιν-
στιτούτον ύποβοηθεῖ διας τάς προόδους της μεταξο-
τροφίας. Ούτως έκτίσθη τῇ πρωτοβουλίᾳ του κλί-
βανος διά βομβύκας νέου συστήματος, δι' οῦ είναι
δυνατόν νά νεκρωθῶσι 50 χιλιογράμματα εις 5 λεπτά·
όμοίως, εις έν παράστημα εύρίσκεται εις έτερος,
δι' οῦ νεκρῶνται 3000 χιλιογράμματα τήν ήμέραν·
δίδονται έπίσης μαθήματα δωρεάν εις τούς χωρι-
κούς, τούς όποιους άποσπῶνται αί άγροικαί κοι-
νότητες· 50—100 μαθηταί παρακολουθοῦν τάς έρ-
γασίας, οῦτοι δέ εύρίσκονται πάντοτε εις σχέσεις
πρός τό 'Ινστιτούτον, όπερ σπεῖδει πάντοτε εις κάθε
άνάγκην και τάς διαφωτίζει επί οιασδήποτε άπο-
ρίας. Οι μαθηταί κατά τό διάστημα των σπουδῶν
των, καθ' όλον τόν χειμῶνα σχεδόν τρέφονται και
διακτώνται εις τό ίδρυμα δωρεάν, έπειδή δέ ύπαρ-
χουν και πολλοί, μή δυνάμενοι νά παρακολουθή-
σουν μαθήματα, μέρος τού προσωπικοῦ της Σηρο-
τροφικής 'Ακαδημίας περιδιδέει, κάμνει διαλέξεις
και διδάσκει τούς χωρικούς.

Κατόπιν τοιοῦτον προσπάθειαν, ήδέν είναι άπο-
ρον πῶς προάγεται ή σποροτροφία εις τήν Εύρωπην,
ήτις, χάρις εις τάς λίαν εύνοϊκάς κλιματολογικάς
συνθήκας των μερῶν μας, ήδύνατο νά γενικευθῇ
πολύ και ν' άποδόσῃ σπουδαία ώφελέματα.

(ΣΗΡΟΤΡΟΦΟΣ)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Τά είδη των μηχανῶν.

Υπάρχουν πολλά είδη μηχανῶν φωτογραφίας·
άλλά κυρίως διακρίνονται δια ταῦτα εις δύο τά-
ξεις: εις μηχανάς φορητάς διά τούς έρασιτέχνους
και εις μηχανάς βαρείας διά τάς φωτογραφικάς έρ-
γαστήρια.

Και αί φορηταί όμως μηχαναί είναι ποικίλαι,
περισσότερον όμως έν χρήσει είναι αί γνωσταί υπό
τό όνομα Kodak.

Έκαστη των μηχανῶν άποτελεῖται α') από σκο-
τεινόν θάλαμον, τελείως σκοτεινόν, ό όποιος σδδα-
ρόθεν δύναται νά λάβῃ ήλιακόν φῶς, εἰ μή έκ της
όπτης, ήτις κείται εις τό κέντρον της έμπροσθίας
πλευρῆς και ήτις κατέχεται υπό τού φακοῦ, β')
από τόν φακόν, ό όποιος έχει τό διάφραγμα και
κατάλληλον μηχανήμα, δι' οῦ άνοίγεται και κλείει
μετά ταχύτητος, ήτις άρχίζει από 1/15 μέχρι 1/100
του δευτερολέπτου, γ') από τήν ήμιδιαφανή μελόν,
έφ' ής θά παρασταθῇ τό άντικείμενον, όπερ πρόκει-
ται νά φωτογραφηθῇσιν και δ') από τά χεῖρας, τά
όποια θά περιέχουν τάς πλάκας.

Αί διαστάσεις των πλάκων είναι ποικίλαι· ύπαρ-
χουν τοιαῦται από 5 1/2X6 μέχρι 18X24 έκταστῶν
του μέτρου. Έννοεῖται ότι και ή μηχανή και αἱ
πλάκες πρέπει πάντοτε νά είναι άνάλογοι πρός τήν
δύναμιν τού φακοῦ.

Φακός.

Ο φακός είναι τό κυριώτερον μέρος της μηχαν-
ής· άπ' αύτόν ως επί τό πλείστον εξαρτῶται ή
έπιτυχία καλῆς φωτογραφίας· δι' αύτό ο έρασιτέ-
χνης πρέπει νά μή εἶναι φειδωλός διαν πρόκειται
ν' άγοράσῃ φακόν, διότι άν έπιζητήσει οικονομίαν,
τότε θ' άγοράσῃ άνίσχυρον ή έλαττωματικόν φα-
κόν, ό όποιος σδδέποτε θά τῷ παραδῇ ευχάριστα
και έπιτυχή άποτελέσματα. Φακῶν ύπάρχουν πολλά
είδη: α') άπλοὶ φακοὶ δια τοπεῖα, β') διπλοὶ διά
προσωπογραφίας και γ') δι' οικοδομήματα. Έν
τούτοις διά τόν έρασιτέχνην κατάλληλος φακός
είναι ό εὐθύγραμμικός (rectiligne, aplanotique) με-
γάλης ταχύτητος, διότι ούτος δύναται νά έργασθῇ
εις διας τάς προαναφερθείσας περιστάσεις.

Αἱ πλάκες.

Εἶναι ὡς λίαναι πλάκες, αἱ όποια έχουσιν έπιχρί-
σθῇ διά ζελατίνης. ής είναι πολύ εύαίσθητος εις
τό φῶς· πολυδύναται εις κατά έπιμελῶς κεκλεισμένα,
όταν δέ πρόκειται νά τάς θέσωμεν εις τήν μηχανή
μας, θά κλεισθῶμεν εις τόν σκοτεινόν μας θά-
λαμον (περί αύτοῦ θά όμιλήσωμεν κατόπιν), θά τάς
θέσωμεν εις τά chassais, προσέχοντες νά θέσωμεν
πρός τά ζῶα τήν πλευράν, ή όποία είναι κεκαλιμ-
μένη διά της ζελατίνης. Τά chassais χρησιμεῖσιν
νά προσφυλάσσουν τάς πλάκας από τό φῶς, δι' αὐ-
τόν δέ φέρομεν αύτάς εις τήν μηχανήν μας διαν
πρόκειται νά φωτογραφηθῶμεν.

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΑΧ

Μία μεγάλη καλλιτεχνική κίνησις παρετη-
ρήθη ανά τόν κόσμον τόν τελευταίον χειμῶνα·
εις τό Παρίσι έπὶς ὧλων είχαν τήν 'Εκθε-
σιν τού Louis Legrand, τού αυτοδιδάκτου
τούτου ζωγράφου, ό όποιος διακρίνεται διά
τήν άνεξαρτησίαν, τήν όποιαν διατήρησε, μή
έπηρεασθῆς δι' οὐδεμίαν σχολήν ή τεχνοτρο-
πίας. Διακρίθησαν έν τῇ 'Εκθεσὶ ταῦτη: ό
'Ζηλότυπος', ή 'Ωραία έσπέρα', 'Mater
inviolata' και άλλα.

Πολύς λόγος γίνεται καί' αύτάς εις τό Πα-
ρίσι διά τήν Δα Jeanne Poupelet, μίαν των
τριῶν γυναικῶν γλυπτῶν, αίνες έλαβον τό
bourse de voyage της Γαλλικῆς Κυβερνή-
σεως. Τό έργον της ήρξατο νά γίνεται γνω-
στόν και πέραν της Μόσχης, ή λονδίνοι δέ
κρίτικαί πολλά τά καλά εἶπε δι' αύτό.

Εἰς τήν χειμερινήν 'Εκθεσιν της Βασιλικῆς
'Ακαδημίας έν Λονδίνον έξετέθησαν έργα των
έμπλόντων καλλιτεχνῶν Orchardson, Frith
Macbeth, Swan και Farquharsson. Έκ τού-
των ό Orchardson πάντοτε θά έστιμῶται διά
τάς προσωπογραφίας του, περισσότερο παρά
διά τά λοιπά tableaux, ό Macbeth είχε μίαν
ψευδοπάθησιν πολύ χαρακτηριστικήν της επο-
χῆς του, ό δέ Swan ευρίσκεται εις πολύ χαλα-
ράν άρμονίαν μέ τήν άτμόσφαιραν της 'Εκθε-
σεως ταύτης, διότι ή άδρά του τέχνη έσημειώ-
θη διά γενικήν σχεδόν απάθειαν.

Η δευτέρα 'Εκθεσις της Βιομηχανίᾳ ήνοι-
ξεν έπίσης, διακρίθεισα διά τά συγκεντρο-
θέντα επί μετῶλων καλλιτεχνήματα. Έξ ὧλων
των έκθετῶν ό κ. και ή κ. Gaskin κατέ-
χουσι τήν πρώτην γραμμήν.

Η Βιέννη είχε τήν 'Εκθεσιν της 'Εται-
ρίας των καλλιτεχνῶν', ήτις ήτο πολύ ένδια-
φέρουσα και διδακτική, διότι συνεκέντρωσε τά
έργα των γυναικῶν διαφόρων έποχῶν και
χωρῶν. Μεταξῶ των έργων τούτων διακρί-
νοντο της 'Αγγελικῆς Kauffman, Vigée le
Brun, Rosa Bonheur και πολλῶν ὧλων.
'Εν τῇ αὐτῇ 'Εκθεσὶ υπήρχον και πολλά
έργα γλυπτικῆς, τά όποια αἱ καλλιτέχνιδες
εὐηρεστήθησαν ν' άποστείλῶσι.

Τό Βερολίνον είχε τό Salon Schulte, ή
Οδύσσειαν τήν Galerie d'art Coreoran,
ήτις συνεκέντρωσε πολλὰς έλασογραφίας συγ-
χρόνων καλλιτεχνῶν. Τό φῶς, ή φαιδρότης,
ή αἰσιοδοξία ήσαν τά έπικαρτέστερα σημεῖα
της 'Εκθέσεως ταύτης· πολλοὶ δέ πίνακες
όμοιοιόν ως παράθυρα, δι' ὧν εἰσέλαστο
άφρονον φῶς.

Η όγδόη έτησία της Φιλαδελφείας 'Εκθε-
σις των ὡδατογραφῶν έσημείωνεν ύπεροχὴν
άπέναντι των προηγηθεισῶν οὐ μόνον διά
τήν άφθονίαν των έργων, αλλά και διά τάς
καλλιτεχνικάς ιδιότητας αύτῶν.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

Αἱ δύο μηχανές.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΑΦΟΔΑ ΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ

Τί παραξενά πράγματα συμβαίνουν στήν
'Αμερικήν!

Κάποιο εύρωπαικόν περιοδικόν ανέγραψε
πρό ήμερῶν, ότι φανερώσαν, δέν ένθυμούμαι
εις ποίαν έπιταρτέαν τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν,
παιδιαμένοι από πείναν.

Τό περιοδικόν ύποτίθεται, έχολαζέται, πού-
μα, όδαι ή άμερικανικάς τυπῆς έπὶ τῶν
ψυχρότατα των φοβερῶν εκ πείνης θύλακων,
εις αὐτήν τήν χώραν του χωρῶς καί των
δολλαρίων, όσαν νά έπάρκουν περί στήν
γεγονότος, ή φυσικότητα τῆς έπιστάσεως.

Έν τούτοις, εις τάς αὐτάς περιόδους αν-
γνωσα και πάλιν, ότι εις τήν ίδιαν άμερικαν-
ικήν έπιταρτέαν έκκατομμύρια δολλαρίων
έξ έκείνων, των οπαίων τάς εκκατομμύρια είναι
περισσότερα από τίς τῆς καμῖνης των
δυστάς 1) νά τού κατασκευάσουν ποῦρα από
χρῶμα... χιλιόδραχμα, 2) μέ διαστήν 50
χλ. δολλαρίων νά στήθῶσι μηχανικάι θερ-
μίστραι εις τόν κήπον του διά νά θωπιάσουν
εις μίαν και μόνην ήμέραν οι σπίνινι χωροί

του καί 3) εις τό δέκατον, τό όποιον πρό ήμε-
ρῶν έδωκεν εις τῶν των έκείνην μόνον
δι' οπαρῶν... 4 χλ. δολλαρίων.

Πῶς σας φάνηται;

Εἶναι ή δέν είναι νά άποσῇσι γινῶς;

Από πού νά άρχισῇ και πῶς πρέπει νά
τελειώσῃ τις άποσπόμενον νά δώσῃ μίαν εξή-
γησιν δια τήν αντίληψιν των αἰσθημάτων του
αὐτοῦ τούτου των ανθρώπων!

Τί σημαίνει ταῦτα εἰς τί πέραν τού 'Ατλαν-
τικού θαλάσσιου καί τῶν ὧλων της τελευ-
τήρας των σπινῶν, έδιδον έστῶ και ολίγην
σημείωσιν διά τήν έρεσιν μέσον της άποφυ-
γῆς τού φοβεροτέρου θανάτου, θανάτου εκ
πείνης των ἀδελφῶν των;

Εκτός εάν ό στήναγμός των δολλαρίων έν
Αμερική σκαμνῶνται καίς εύγενέων αἰσθη-
μάτων.

Αλλ'άπονον εάν τοιοῦτοτρόπως έσπείπτετο
ή καλυμμένης χορδα των αἰσθημάτων έθνη-
κῶν μας εύρογέτων.

ΑΣ...

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

Αυτό
Ρερέχ.

Τὴν ἐσ-
νὴς Ρενά
δευτέραν
κόραι ἔμενοι
τὰ πειράματα
‘Ο γέρος
ἡ ὁποία
καὶ τ’
ρε.

γὰ πῆ κανείς! τι διάβολο νὰ πράξῃ!
Πουργέιον δὲν εἶναι γιὰ ν’ ἀλλάξῃ,
γιὰ νὰ πῶσῃ, νὰ ἔλθῃ κανέν ἄλλο,
τὸ ζήτημα καὶ πάλιν τὸ μεγάλο,
εἴτε θὰ κυβερνᾷ ἡ πάλιν ὁ Χιλιμῆς
θὰ γίνῃ ἀλλαγὴ κα’ ἀνατροπὴ εἰς ὅλα
νὰ βροῦμε βλάκ’ γιὰ σάτυρα κα’ ἐμείς
νὰ γράψουμε στ’ ‘Απ’ Όλα».

Τώρα παντοῦ ἡσυχία,
δὲν παίζονται πιά ρόλοι
κα’ ἐκεῖ στὴν Ἀραβία
κα’ ἐδῶ μέσα στὴν Πόλι
καὶ στὴ Μακεδονία
γαλήνῃ καὶ μαγείᾳ
κα’ ἂν πῆμε γιὰ τὴν Τρίπολι καὶ γιὰ τὴν Ἀφρική
παράδεισος εἶναι σωστός, ὅπως παντοῦ, κα’ ἐκεῖ.

Τώρα παντοῦ ἡσυχία, τι διάβολο νὰ πράξῃ!
Μήτε τὸ πουργεῖον δὲν ἡμπορεῖς ν’ ἀλλάξῃς,
νὰ προκαλέσῃς ἀλλαγὴ καὶ θόρυβον εἰς ὅλα
κα’ εἴσι νὰ βροῦμε βλάκ’ γιὰ γράψῃς γιὰ τ’ ‘Απ’ Όλα»!

Τὰ ἐπεισόδια τῶν συνόρων.

(Εἶς τί κατέληξαν αἱ ἀνακρίσεις).

«Δὲν εὐρίσκειται καμμία
πρόθεσις διαζήτησης,
κα’ αἱ συγκρούσεις ὡς σημεῖα
κρίνονται... ἀνοίξετε!»

Διπλωματία-Μόδα.

Τῆς διπλωματίας μας κόλλο τοῦτο σπάνιον:
Τὰ σαλβαροφουσάνα νίκη ἐθνική μας!
Κεῖνοι μᾶς ἐκάμαν τὸ μεγάλο δάνειον
κα’ ἐμείς τοὺς ἐδώσαμε μόδα... τὸ βουκά μας!

ὁ ΔΕΛΤΑΣ

Μάρτης

Καὶ μοῦλεγε: — Δὲν δένεις χρυσὴ κλωστή καὶ σὺ,
μήπως σὲ δῇ τοῦ Μάρτη ὁ ἥλιος καὶ σὲ καύῃ!...
Καὶ σοῦδωκα τὸ χέρι κα’ ἀπὸ κλωστή χρυσή
μυὸ ἔβαλες βραχιόλι, ἡ φλόγα μὴ μ’ ἀνάψῃ!

«Αἱ! ἡ φωτιά μὲ βόηκε, γιατί ἀπ’ τὴν κλωστή σου
ἐπλέχθηκε ἀλυσίδα καὶ... μ’ ἔδεσε μαζί σου!

ΤΙΜΟΣ

Ἐνῶς τῆς μεγάλης συρροῆς νέων ἑλληνοφώνων καὶ
ἀνακρίσεων, ἡ διπλωματία τοῦ ‘Απ’ Όλα» δηλοῖ δι
εἰς τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετημερίαν ἑλληνο-
φώνους τὸ πᾶν ὅ ἄρχισεν ἀναπτέλλομενον ἐνὸς τῆς
παρούσης ἑβδομάδος, ἐντελίστη δὲ δι’ ἡ ἐνότητα τῶν
φίλων ἀναγνωστῶν δὲν θέλει παραζηρῶσι τὸ πρᾶγμα.
Ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ
προσῆξ.

ΓΥΓΙΕΙΝΗ

ΤῶΝ ΕΓΚΥΩΝ ΚΑΙ ΤΙΚΤΟΥΣΩΝ
τοῦ διακεκριμένου τῆς πόλεως μας Ἱατροῦ

ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ

Ἀπαραίτητος ὁδηγὸς πάσης ἐγκύου, διότι διὰ τῆς
μελέτης αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ κανονικὴ πορεία
τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ προλαμβάνονται πάντες οἱ
ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ κίνδυνοι.

Πολεῖται παρ’ ὅσων τοῖς βιβλιοπωλείαις τῆς πρω-
τεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀντι γρ. 5.

Ἐκδοτικὸς οἶκος Ἀριστοβόλου, Ἀναστασιάδου
καὶ Σας.

Γιὰ τῶν ἀντιθέτων τὰ γνωστὰ τακίρια,
μέτρα κυβερνητικὰ τοῦ Ταλάτ σωτήρια.

ΑΣΤΕΙΑ

Τὰ τυχερὰ τῆς ἀπαγωγῆς:

Ἡ γυναίκα του: — Τίμαθες; Ἡ Ταρούλα, ἡ
γυναίκα αὐτοῦ τοῦ βλάκα τοῦ συναδέλφου σου,
τίσκασε μὲ τὸν δομέστικόν του ἀπὸ προχθὲς τὸ
βράδυ.

Ὁ ἄνδρας τῆς: — Ἀμ’ δὲν τὸ ξέρεις, πῶς οἱ
βλάκες ἔχουν τὴν καλλίτερη τύχη;

Φιλοδορήματα:

Ἀκουσθὲν εἰς κύκλον νεανίδων,
— Χθὲς τὸ βράδυ μοῦ εἶπεν ὅτι μ’ ἀφιερώνει
τὴν καρδίαν του ὁλόκληρον.

— Ὅχι καὶ τόσοσιν παλὺ σπερδὸν τὸ δῶρον.

— Γιατί;

— Διότι προχθὲς μοῦ εἶπεν ὅτι τὴν ἔχει θανα-
τωμένην ἐγώ.

— !...

Εἰς τὴν θυρίδα τοῦ ταχυδρομείου.

— Τὸ δερματάκι αὐτὸ εἰς ποίαν τιμὴν θέλετε νὰ
σᾶς τὸ ἀσφαλίσωμεν;

— Ἀ! εἶναι ὅπως διόλου sans valeur εἶναι τό...
προικοσύμφωνόν μου.

Πρόκειται διὰ τὸ εὐθραυστόν τῆς ζωῆς.

— Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔβγῃ ἀπ’ τὸ σπίτι του καὶ
νὰ δεχθῇ κατακρίματα ἐν κεραμίδι τοῦ νὰ τὸν
σκοτώσῃ.

Καὶ ὁ Κυριακόπουλος:

— Ὅσο γι’ αὐτὸ δὲν φοβοῦμαι, οἱ γιατροὶ μὲ
διεβεβαίωσαν ὅτι θὰ πεθάνω ἀπὸ παραλυσί τῆς
καρδιάς.

Μεταξὺ φίλων.

Λοιπὸν πῶς πηγαινέμεν αἱ διαπραγματεύσεις
τοῦ Χ.

Πῶς καλῶ παῖγναι μίαν κληρονομίαν ἐνὸς
ἐκατομμυρίου, δὲν παύει κανεὶς φόβος ἀτυ-
χίας... ἡ δουλειὰ εἶναι στὸν νουράβι.

— Χορτῶ πῶς νὰ νικῶμεν, εἶναι σὴν δουλειὰ.

ΤΟ ΠΑΥΣΩΔΥΝΩΝ ΜΥΡΙΑΔΥ

ΕΙΝΑΙ

μοναδικὸν φάρμακον

κατὰ τῶν

ρευματισμῶν καὶ νευρῶν καὶ
ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

τὰ κρυδικὰ νουστήματα.

ΑΡΙΘΜΕΙ

πλείστους ἐπιτυχίους.

ΕΙΝΑΙ

θανάσιον ἀσφαλὲς φάρμακον.

ΠΑΥΣΩΔΥΝΩΝ

ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

“NAUMANN”

Αἱ καμινεραὶ τῶν κοσμοῦ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΠΡΑΞΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΩΣ

ΕΥΚΟΛΑΙ

Εἰς τὰς ΠΑΡΕΟΔΟΥΣ

Μαθήματα καὶ ἐκπαιδεύσεις

ΑΓΓΛΙΚΑΝ

Μονὸς ἀνταγωνιστὸς τῶν Ραπτο-
μηχανῶν ΝΑΟΥΜΑΝΝ ἀπὸ τὴν

Λομβαρδίαν

Α ΜΗΟΡΝΕΤΑΙΝ

Πρακτικὸν διὰ τὴν Γιομνομῆτι-
ναν, Ἀρθεναίους καὶ Σαγγῆν

ΛΑΖΕ ΕΓΝΟΥΧΙΑΒΕ